

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 15 lutego 2018 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Piotr Kaczorkiewicz
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Mikołajczyk
	<i>Członek GKO:</i>	Katarzyna Ronikier-Dolańska (spr.)
Protokolant:		Paweł Matusiak

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Roberta Wydry, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 15 lutego 2018 r., odwołania złożonego przez Obwinionego (...) – zam. (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Gdańsku z dnia 11 lipca 2017 r. sygn. akt: KO.0022-53-3-32/16, którym Komisja, uznała (...) – pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Prezesa Zarządu (...), odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na niezłożeniu w kwietniu 2014 r. (jako osoba wykonująca czynności we wszczętym w dniu 28 marca 2014 r. postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Przetarg nieograniczony na dostawę (...)”) oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z przedmiotowego postępowania, czym naruszono art. 17 ust. 2

Prawa zamówień publicznych, co tym samym wyczerpało znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 4 uondfp.

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,18 zł,
orzeka

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp w związku z art. 78 ust. 3 i art. 78 ust. 1 pkt 1 uondfp:

- 1. uniewinnia od stawianego mu zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych,**
- 2. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Gdańsku (dalej „RKO”) orzeczeniem z 11 lipca 2017 roku uznała Obwinionego (...) za odpowiedzialnego popełnienia zawinionego naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na niezłożeniu w kwietniu 2014 roku (jako osoba wykonująca czynność we wszczętym 28 marca 2014 roku postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Przetarg nieograniczony na dostawę (...)”) oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z przedmiotowego postępowania, czym naruszono art. 17 ust. 2 ustawy z 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1579 ze zm.), co wyczerpało znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 4 ustawy z 17 grudnia 2004 roku o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1311 z późn. zm.), zwanej dalej uondfp. Na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 uondfp Obwinionemu (...) wymierzono karę upomnienia oraz zobowiązano, na podstawie art. 167 ust. 1 uondfp, do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwoty 316,18 zł tytułem kosztów postępowania.

RKO ustaliła, że 28 marca 2014 roku zamawiający (...) sp. z o.o. wszczął w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę (...). W wyniku przeprowadzonego postępowania zamawiający udzielił 16 kwietnia 2014 roku przedmiotowego zamówienia wykonawcy (...).

Ze strony zamawiającego czynności w postępowaniu wykonywał m.in. Obwiniony (...), gdyż dnia 28 marca 2014 roku zatwierdził specyfikację istotnych warunków zamówienia (dalej „SIWZ”). Ponadto czynności w postępowaniu wykonywali (...), która pełniąc funkcję Pełnomocnika Zarządu ds. Kontrolingu podpisała w dniach: 2 i 3 kwietnia 2014 roku wyjaśnienia dotyczące treści SIWZ, 4 kwietnia 2014 roku podpisała informację o zmianie treści SIWZ, 11 kwietnia 2014 roku podpisała zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty a 16 kwietnia 2014 roku jako Prezes Zarządu podpisała umowę Nr (...) z wykonawcą (...).

RKO dalej stwierdziła, iż Obwiniony nie złożył oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z postępowania, o którym mowa w art. 17 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (dalej „ustawa Pzp”).

RKO zauważyła także, że Obwiniony (...) w okresie od 18 października 2013 roku do 14 kwietnia 2014 roku pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) (kierownika zamawiającego).

Stan faktyczny RKO ustaliła na podstawie całokształtu zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, w tym między innymi: zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, wyniku kontroli sporządzonego przez UKS w Gdańsku, protokołu kontroli przeprowadzonej przez UKS w Gdańsku, wyjaśnień złożonych w trakcie kontroli, SIWZ, wyjaśnienia dotyczące treści SIWZ, informacji o zmianie treści SIWZ, zawiadomienia o wyborze najkorzystniejszej oferty, umowy Nr (...) z 16 kwietnia 2014 roku zawartej z (...). Przywołane wyżej dowody są zgodne ze sobą i wzajemnie się uzupełniają, zatem RKO uznała je za wiarygodne.

Uwzględniając powyższe RKO zważyła, że (...) pełniący funkcję Prezesa Zarządu (...) - jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych - zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 uoandfp, podlega odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w przypadku popełnienia czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wyspecyfikowanych w tej ustawie.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy Pzp (w brzmieniu obowiązującym od 28 lipca 2016 roku) osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia składają, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w formie pisemnej oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1. Przed odebraniem oświadczenia, kierownik zamawiającego lub osoba, której powierzył czynności w postępowaniu, uprzedza osoby składające oświadczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Z kolei zgodnie z ust. 1 przywołanego artykułu osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia podlegają wyłączeniu, jeżeli:

- 1) ubiegają się o udzielenie tego zamówienia;
- 2) pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z wykonawcą, jego zastępcą prawnym lub członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia;
- 3) przed upływem 3 lat od dnia wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia pozostawały w stosunku pracy lub zlecenia z wykonawcą lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia;
- 4) pozostają z wykonawcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tych osób;
- 5) zostały prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

W czasie popełnienia przedmiotowych naruszeń art. 17 ust. 2 ustawy Pzp brzmiał: osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia składają, pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, pisemne oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 (ust. 1 omawianego artykułu nie uległ zmianie).

Z dniem 28 lipca 2016 roku zmianie uległ także przepis art. 17 ust. 4 uondfp. Zgodnie z jego

aktualnym brzmieniem, naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niezłożenie przez kierownika zamawiającego, członka komisji przetargowej oraz inne osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego po stronie zamawiającego lub mogące mieć wpływ na wynik tego postępowania oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania.

W czasie popełnienia przedmiotowych naruszeń art. 17 ust.4 uondfp stanowił, że naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niezłożenie przez członka komisji przetargowej lub inną osobę wykonującą czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego po stronie zamawiającego oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 uondfp jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową, z tym że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy.

RKO przyjęła, iż obowiązujące w czasie popełnienia naruszeń przepisy ustawy Pzp i uondfp nie były względniejsze dla Obwinionego, dlatego orzekając o karze zastosowano aktualnie obowiązujące przepisy ww. ustaw.

W ocenie RKO poprzez zaniechanie złożenia oświadczeń o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z przedmiotowego postępowania, Obwiniony (...) naruszył art. 17 ust. 2 ustawy Pzp, a zatem w konsekwencji zostały wyczerpane znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 4 uondfp. RKO stanęła na stanowisku, że Obwiniony nie dopełnił spoczywającego na nim obowiązku mającego na celu potwierdzenie zachowania bezstronności i obiektywizmu, gdyż złożone oświadczenie nie zostało złożone w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Obwiniony do dnia podpisania umowy w sprawie przedmiotowego zamówienia publicznego, nie dopełnił wymogu złożenia oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności wymagających jego wyłączenia z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z unormowaniem art. 17 ust. 2 ustawy Pzp.

Rozważając kwestię kary za popełnione przez Obwinionego (...) naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wobec dotychczasowej jego niekaralności RKO na podstawie art. 31 ust. 1 uoandfp wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia. Mając na uwadze cel kary w zakresie społecznego oddziaływania, jak również cele zapobiegawcze i dyscyplinujące w stosunku do Obwinionego, RKO uznała, że kara upomnienia, jako najłagodniejsza wymieniona w ustawie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych będzie adekwatną do stopnia szkodliwości popełnionego przez niego czynu. W ocenie RKO takie rozstrzygnięcie w zakresie kary było także adekwatne do stopnia szkodliwości czynu dla finansów publicznych.

W konsekwencji RKO obciążyła (...) kosztami postępowania na podstawie art. 167 ust. 1 uoandfp, zgodnie z którym każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwraca - na rzecz Skarbu Państwa - koszty postępowania.

Z przedstawionym rozstrzygnięciem nie zgodził się Obwiniony wnosząc, pismem z 11 sierpnia 2017 roku, odwołanie. Wskazał, iż w przedmiotowym postępowaniu 28 marca 2014 roku złożył stosowne oświadczenie na druku ZP-1 o braku istnienia okoliczności powodujących wyłączenie jego osoby z przedmiotowego postępowania i może w każdej chwili złożyć je ponownie, gdyż nie istniały wtedy i nie istnieją w chwili obecnej żadne okoliczności powodujące wyłączenie Obwinionego z przedmiotowego postępowania. Obwiniony wyjaśnił, że w czasie toczącego się postępowania przetargowego przebywał na urlopie, a na czas nieobecności Obwinionego zostało ustanowione zastępstwo w osobie Pani (...), która pełniła funkcję Pełnomocnika Zarządu ds. Kontrolingu. Obwiniony podniósł, że w czasie pełnienia przez niego funkcji Prezesa Zarządu, oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z przedmiotowego postępowania, były składane na drukach ZP-1 przez członków komisji przetargowej oraz inne osoby wykonujące czynności we wszczętych postępowaniach. Dokumentacje przetargowe przechowywano w osobnych segregatorach, natomiast druki ZP-1 były składane w osobnych teczkach. Dodał, że w jego wieloletnim doświadczeniu w zarządzaniu szpitalami, zawsze dopełniał obowiązku mającego na celu potwierdzenie bezstronności i obiektywizmu podczas uczestniczenia w każdym postępowaniu przetargowym. Zważywszy przedstawioną argumentację Obwiniony wniósł o uniewinnienie.

Uwzględniając powyższe GKO, po przeprowadzeniu rozprawy 15 lutego 2018 roku, na podstawie zebranego materiału dowodowego, ustaliła i zważyła, co następuje.

Analiza orzeczenia RKO, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, iż Obwinionego należało uniewinnić od zarzucanego mu czynu polegającego na niezłożeniu w kwietniu 2014 roku (jako osoba wykonująca czynności we wszczętym 28 marca 2014 roku postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Przetarg nieograniczony na dostawę (...)”) oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z przedmiotowego postępowania.

Istotą przedmiotowej sprawy jest, czy Obwiniony – jako kierownik zamawiającego - miał obowiązek, złożyć oświadczenie określone art. 17 ust. 2 ustawy Pzp, a jeśli tak, to kiedy taki obowiązek się aktualizował.

Jak wynika z art. 7 ust. 2 ustawy Pzp czynności związane z przygotowaniem oraz przeprowadzeniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wykonują osoby zapewniające bezstronność i obiektywizm. Uszczegółowienie przywołanej zasady stanowi regulacja art. 17 ustawy Pzp. Zgodnie z tym przepisem osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego podlegają wyłączeniu, jeżeli:

- 1) ubiegają się o udzielenie tego zamówienia,
- 2) pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z wykonawcą, jego zastępcą prawnym lub członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia,
- 3) przed upływem 3 lat od dnia wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia pozostawały w stosunku pracy lub zlecenia z wykonawcą lub były członkami organów zarządzających lub organów nadzorczych wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia,
- 4) pozostają z wykonawcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tych osób,

- 5) zostały prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy Pzp osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego składają, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w formie pisemnej, oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności wymienionych w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp. Co istotne, ustawa Pzp nie określa terminu, w którym oświadczenie regulowane przepisem art. 17 ust. 2 ustawy Pzp należy złożyć. Niewątpliwie obowiązek złożenia oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności stanowiących podstawę wyłączenia z postępowania wymienionych w przepisie art. 17 ust. 1 ustawy Pzp aktualizuje się dopiero w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tzn. po jego wszczęciu. Od tego momentu bowiem może być mowa o czynnościach podejmowanych w postępowaniu o zamówienie publiczne. W przypadku postępowania prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego będzie to chwila publikacji ogłoszenia o zamówieniu. Dalej wymaga zaznaczenia, iż – biorąc pod uwagę treść przepisu art. 17 ust. 1 ustawy Pzp - ustalenie istnienia, bądź nie, okoliczności wymienionych w tym przepisie, możliwe jest dopiero po ujawnieniu wszystkich wykonawców uczestniczących w postępowaniu. Wyjątek w tym kontekście stanowi jedynie przesłanka wyłączenia określona w art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, która może być zweryfikowana już na moment wszczęcia postępowania. W konsekwencji należy wskazać, iż w przetargu nieograniczonym z natury rzeczy oświadczenie, w którym osoba wykonująca czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne, będzie mogła odnieść się do okoliczności wyspecyfikowanych w przepisie art. 17 ust. 1 ustawy Pzp, może zostać złożone dopiero po ujawnieniu wykonawców, którzy złożyli oferty, a zatem z chwilą otwarcia ofert. Jednocześnie wymaga podkreślenia, iż brak jest podstaw, aby oświadczenie w zakresie przesłanki wyłączenia określonej w art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, składać wcześniej. Ustawodawca w tym zakresie nie formułuje takiego wymagania. Tym samym złożenie oświadczenia co do każdej z okoliczności określonych w art. 17 ust. 1 ustawy Pzp może nastąpić jednocześnie, tj. w przypadku przetargu nieograniczonego najpóźniej po powzięciu wiadomości o wykonawcach, którzy złożyli oferty (por. orzeczenie GKO z 31 maja 2012 roku, sygn. akt BDF1/4900/25/23/12/466). Jednocześnie przyjmuje się, iż przedmiotowe oświadczenie należy złożyć w pierwszym

możliwym terminie od powzięcia informacji o istnieniu okoliczności określonych art. 17 ust. 1 ustawy Pzp. Oświadczenie może zostać złożone do zakończenia postępowania, tzn. unieważnienia postępowania albo zawarcia umowy o zamówienie publiczne, kiedy to zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2010 roku, sygn. akt III CZP 103/10, postępowanie o zamówienie publiczne ulega zakończeniu. Samo zawarcie umowy nie stanowi jednak już czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne, lecz konsekwencję przeprowadzenia postępowania o zamówienie publiczne i ostatniej podjętej w postępowaniu czynności, jaką jest wybór oferty najkorzystniejszej.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać na następujące okoliczności faktyczne:

- 23 marca 2014 roku zostało opublikowane ogłoszenie o zamówieniu w Biuletynie Zamówień Publicznych, co oznacza, że w tej dacie doszło do wszczęcia postępowania o zamówienie publiczne w trybie przetargu nieograniczonego,
- 23 marca 2014 roku Obwiniony, jako kierownik zamawiającego, zatwierdził SIWZ, następnie nie wykonywał żadnych czynności w postępowaniu - wyjaśnienia dotyczące SIWZ w dniach 2 i 3 kwietnia 2014 roku oraz informację o zmianie SIWZ 4 kwietnia 2014 roku, a także zawiadomienie o wyborze oferty najkorzystniejszej z 11 kwietnia 2014 roku podpisała Pani (...);
- termin składania ofert minął 10 kwietnia 2014 roku (ustalenia Wyników Kontroli z 24 września 2015 roku przeprowadzonej przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Gdańsku oraz zmiana SIWZ z 4 kwietnia 2014 roku), a zatem z tym dniem można było powziąć informację o wykonawcach, którzy złożyli oferty w przedmiotowym postępowaniu, w tym czasie jednak Obwiniony przebywał na urlopie, a z dniem 15 kwietnia 2014 roku przestał pełnić funkcję Prezesa Zarządu zamawiającego,
- zamówienie zostało udzielone 16 kwietnia 2014 roku, kiedy zawarto umowę z wykonawcą, który złożył ofertę najkorzystniejszą – umowę, jako Prezes Zarządu zamawiającego, podpisała Pani (...).

W konsekwencji należy stwierdzić - zważywszy, że w okolicznościach sprawy zatwierdzenie SIWZ, stanowi czynność w postępowaniu o zamówienie publiczne - że obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 pzp, zaktualizowałyby się w stosunku do

Obwinionego z dniem 10 kwietnia 2014 roku. Dopiero bowiem tego dnia Obwiniony mógł powziąć informacje o wykonawcach, którzy złożyli oferty. Obwiniony jednak nie wykonywał żadnych czynności w postępowaniu po 23 marca 2014 roku, w tym nie wykonywał żadnych czynności w kwietniu 2014 roku (a RKO jako czas popełnienia czynu wskazała kwiecień 2014 roku), od 15 kwietnia 2014 roku przestał pełnić funkcję kierownika zamawiającego. Tym samym wobec Obwinionego nigdy nie zaktualizował się obowiązek złożenia w przedmiotowym postępowaniu oświadczenia wskazanego w art. 17 ust. 2 pzp.

Jednocześnie konieczne jest podkreślenie, że w myśl przepisu art. 17 ust. 4 uodnfp naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niezłożenie m.in. przez kierownika zamawiającego oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania. Biorąc pod uwagę, iż Obwiniony nie był zobowiązany 23 marca 2014 roku do złożenia oświadczenia określonego art. 17 ust. 2 pzp, a po tej dacie nie wykonywał żadnych czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne, nie można stwierdzić, aby Obwiniony w ogóle popełnił zarzucany czyn. Tym samym GKO zobligowana była na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uodnfp w zw. z art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 uodnfp, do uniewinnienia Obwinionego. Wobec takiego rozstrzygnięcia koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Niezależnie od powyższego zasadne jest wskazanie na wewnętrzną sprzeczność orzeczenia RKO w zakresie, w którym wskazano, że zamawiający (...) sp. z o.o. posiada status jednostki sektora finansów publicznych (art. 9 pkt 10 ustawy o finansach publicznych), a jednocześnie wyrażono pogląd, że powołana spółka zobowiązana jest stosować pzp na podstawie przepisu art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. b pzp, jako inna niż jednostka sektora finansów publicznych osoba prawna (tzw. podmiot prawa publicznego). Opisana wadliwość orzeczenia RKO nie ma jednak wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie, wobec dalej idącego ustalenia, że Obwiniony nie miał obowiązku złożenia oświadczenia.

Uwzględniając powyższe GKO orzekła, jak w sentencji.